

**A Kúria
végzése**

Az ügy száma: Kvk.VI.39.100/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró

A kérelmező: Tisztelet és Szabadság Párt
(3300 Eger, Dobó István utca 16.)

A kérelmező képviselője: Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Melléthei-Barna Márton Ádám
cím

Az érintett: Németh Balázs Lajos
e-mail cím

A felülvizsgálat tárgya: választási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a kérelmező

A felülvizsgálni kért határozat: Nemzeti Választási Bizottság 273/2026. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 273/2026. számú határozatát helybenhagyja.
Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak az esedékesség napjáig 10.000 (azaz tízezer) forint nemperes eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számlára.

A fizetendő illeték e végzés jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.
A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező, mint jelölő szervezet 2026. március 29-én a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 208. §-a szerinti kifogást nyújtott be a Budapest 13. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OEVB). Előadta, hogy Müller Annát, a Budapest 13. számú országgyűlési egyéni választókerületben nyilvántartásba vett országgyűlési képviselő jelöltjét (a továbbiakban: jelölt) és Magyar Péter pártelnököt ábrázoló több választási plakátját ismeretlen személyek „átmatricázták”. A pártelnök képmását Volodimir Zelenszkij ukrán elnök arcképére cserélték, és a plakátra ráragasztottak egy „ZELENSZKIJ JELÖLTJE” feliratot. A matricázás ugyan beleolvad a plakátba, ám szabad szemmel észrevehető a módosítás a felület síkjából való kitüremkedés miatt is. A megrongált plakátok Budapest XV. kerületében a Bánkút utca 51. szám előtti két villanypóznán, továbbá a 69-es villamos végállomásánál voltak láthatók. Kifogásához a plakátokat ábrázoló 3 db fényképfelvételt csatolt.

[2] Előadta továbbá, hogy az érintett, mint a FIDESZ–Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt jelölő szervezetek Budapest 13. számú országgyűlési egyéni választókerületben nyilvántartásba vett országgyűlési képviselőjelöltje az általa készített és közzétett videókban a hamisított plakátot eredetinek tekintette, és úgy mutatta be, hogy a megtévesztő jelleg más számára ne legyen nyilvánvalóan felismerhető. Ennek tudatában szándékosan megtévesztő állításokat fogalmazott meg a választópolgárok irányába, azt sugallva, hogy a jelölt Zelenszkij jelöltje. A kifogásában felsorolt 5 darab, az érintett Facebook-oldalán közzétett videókra mutató linket.

[3] Álláspontja szerint a választási plakát politikai tartalmának bármilyen jellegű módosítása, valamint az érintett magatartása sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti választás tisztaságának megóvása, a c) pontban foglalt esélyegyenlőség a jelöltek és jelölőszervezetek között, továbbá az e) pontban meghatározott jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveket. Kérte a jogsértés megállapítását, az érintett további jogsértéstől való eltiltását és vele szemben bírság kiszabását.

[4] S.G. választópolgár 2026. március 30-án szintén kifogást nyújtott be az OEVB-hez, amelyben az érintett által többször bemutatott megrongált, tudatosan hamis információt terjesztő választási plakátok miatt kérte a jogsértés megállapítását, az érintett eltiltását a további jogsértéstől és vele szemben bírság kiszabását.

[5] Az OEVB a kifogások folytán indult ügyeket egyesítette.

Az OEVB határozat

[6] Az OEVB a 18/2026. (IV. 01.) számú határozatával (a továbbiakban: OEVB határozat) a kifogásnak helyt adott, és megállapította, hogy ismeretlen elkövető a jelölt plakátjának meghamisításával megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjában foglalt alapelveket. A kifogást egyebekben elutasította.

[7] A kifogást elutasító rendelkezéshez fűzött indokolás szerint a csatolt bizonyítékok és az egyik átragasztott plakát személyes megtekintését követően nem találta bizonyítottnak, hogy az érintettnek nyilvánvalóan fel kellett ismernie a plakát átmatricázását, hamisítását, még akkor sem, ha ez egy közéletben jártas képviselőjelölttől elvárható is lehetett volna. Ilyen elvárhatósági mércét a Ve. nem állít a jelöltekkel szemben. Hangsúlyozta, hogy a kérelmező nyilatkozatából, valamint ezen nyilvános határozatából válik mindenki számára kétséget kizáróan bizonyossá, hogy az „átmatricázással” a plakát meghamisítása megvalósult.

A fellebbezés

[8] A kérelmező az OEVB határozatnak a kifogást elutasító rendelkezésével szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte annak megváltoztatását, a kifogásnak való helyt adást és a jogsértés megállapítását.

[9] Állította, hogy az OEVB határozat fellebbezéssel támadott része irat- és bizonyítékellenes megállapításokat, továbbá téves és ellentmondó következtetéseket tartalmaz, ezzel az OEVB megsértette a Ve. 43. § (1) és (5) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket.

[10] A 3 pontban foglalt, részletesen kifejtett érvelése szerint az általa csatolt bizonyítékokból következően az érintett teljes mértékben tisztában volt a plakátok meghamisításával, mely tényt tudatosan és szándékosan használta megtévesztő, a választók befolyásolására alkalmas valótlan állítások megfogalmazására annak ellenére, hogy jelölti minőségéből kifolyólag hivatalos tudomása van arról a köztudomású tényről, miszerint a jelölt nem Zelenszkij, hanem az ő jelöltjük.

Az NVB határozat

[11] A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 273/2026. számú határozatával (a továbbiakban: NVB határozat) az OEVB határozatot – az indokolás kiegészítésével – helybenhagyta.

[12] Rámutatott, hogy – a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel – döntése nem érinti az OEVB határozatnak a plakátok megrongálásával kapcsolatos részeit.

[13] A bizonyítékok tartalma alapján azt vizsgálta, hogy azokban véleménynyilvánítások vagy tényállítások hangzottak-e el. Ennek során a releváns alkotmánybíróági [különösen 5/2015. (II. 25.) AB határozat, 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat] és kúriai [elsősorban az előbbi alkotmánybíróági döntéseket felhívó, Kvk.VII.39.013/2026/7. számú végzés] joggyakorlatot vette figyelembe.

[14] Hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény IX. cikke a véleménynyilvánítás szabadságának kiemelt védelmet biztosít. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy az állítás a választási kampány speciális szituációjában milyen valódi jelentést hordoz a kampányüzenetek címzettjei, a választópolgárok számára. A választási időszakra kiváltképp vonatkoztatható az, amire az Alkotmánybíróság a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban már korábban is {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57] bekezdés} rámutatott: az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli. Magyarországon az elmúlt időszakban kialakultak a plurális politikai nyilvánosság működésének sajátosságai, amelyek között a közéleti viták során elhangzottakat a társadalom kellő körültekintéssel tudja értékelni {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat [28] bekezdés}.

[15] A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvének sérelmére vezető, valótlan tényállításokat tartalmazó közlések esetében figyelemmel kell lenni arra, hogy a szólásszabadsággal kapcsolatos újabb joggyakorlatra tekintettel egyes esetekben a véleménynyilvánítás tényállítással összekapcsolódva is megvalósulhat. Ilyenkor nem a kijelentés direkt tartalmát kell megragadni, hanem azt kell figyelembe venni, hogy a közléstevő véleményként fejtette ki mondandóját.

[16] Kiemelte, hogy a közzétett Facebook-bejegyzések, mint kampányeszközök kétségkívül alkalmasak lehetnek a választói akarat negatív irányú befolyásolására. A Ve. azonban nem tiltja, és más jogszabályra utalással sem zárja ki a negatív kampány alkalmazását, ezért megengedett a konkurens jelöltek képességei, programja hibáinak felsorolása, felnagyítása, karikírozása, a kampányt folytató előnyeinek hangsúlyozása mellett. Ugyanakkor az ilyen irányú kampánytevékenységnek gátat szabnak a Ve. alapelvei (Kúria Kvk.I.37.441/2014/2. számú végzése).

[17] Rávilágított arra is, hogy a politikai vélemény vitatására és cáfolatára különösen alkalmasak a közösségi média felületek, ahol éppen a jelen ügyben kifogásolt videó is megjelent {Kvk.VII.39.013/2026/7. [24] bekezdés}.

[18] Álláspontja szerint az érintett politikai véleményként osztotta meg a kifogásolt tartalmakat egy választási kampány során. A konkrét közlés körülményeinek, tárgyának és céljának figyelembevételével megállapította, hogy a választási kampány során közzétett, hivatkozott internetes tartalmak a véleménynyilvánítás szabadságának fokozott védelmét élvező közügyek szabad vitatásának fogalmi körébe tartoznak. A közzétett Facebook-bejegyzések kapcsán ezért nem sérültek a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjában foglalt alapelvek.

A bírósági felülvizsgálati kérelem

[19] Az NVB határozattal szemben a kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte annak a kifogásának megfelelő megváltoztatását.

[20] Álláspontja szerint az NVB tévesen mérlegelte a bizonyítékokat, ezzel megsértette a Ve. 43. § (1) és (5) bekezdéseit, 218. § (1) bekezdését, továbbá nem tett eleget a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt indokolási kötelezettségének.

[21] Előadta, hogy a Kúria döntései következetesen büntetik a választói akarat befolyásolására alkalmas, megtévesztő kampánytevékenységet. A választók megtévesztése és a hamis tényállítások közlése a választási kampány során a 2019-2025 közötti egységes joggyakorlat szerint választási jogsértésnek minősül. Az Alkotmánybíróság és a Kúria is éles különbséget tesz az alkotmányos védelem alatt álló értékítélet (vélemény) és a védelemben nem részesülő hamis tényállítás között.

[22] Kifogásolta, hogy mind az OEVB, mind az NVB figyelmen kívül hagyta indokolásában a Ve. 43. § (4) bekezdésében előírtakat, miszerint a választási bizottság által hivatalosan ismert és köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. E rendelkezés alapján bizonyított ténynek minősül, hogy a jelölt a Budapest 13. számú országgyűlési egyéni választókerületében indított egyéni képviselőjelöltje. Bármilyen kampányeszköz, amely ettől eltérő állítást fogalmaz meg, hamis tényállítás és a rá való hivatkozás a választók befolyásolására alkalmas megtévesztő és szándékos célzatú magatartás.

[23] Hangsúlyozta, a bizonyítékok igazolják, hogy a sérelmezett plakát nem új, hanem hamisított plakát. Önmagában ennek a ténynek a fel nem ismerése és ebből téves következtetés levonása jogsértővé teszi a határozatokat.

[24] Állította, az OEVB azzal a megállapításával, miszerint a hamisítás felismerése egy közéletben jártas képviselőjelölttől elvárható is lehetett volna, tulajdonképpen elismerte, hogy a hamisítás ténye az érintett által is ismert volt. Az OEVB a saját megállapításával szembe menve hozta meg a döntését.

[25] Egyetértett az NVB határozat indokolásának azon részével, hogy az Alaptörvény IX. cikke a véleménynyilvánítás szabadságának kiemelt védelmet biztosít. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság gyakorlatában fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot. Az olyan esetekben azonban, amelyekben a véleménynyilvánítás szabadsága csak öncélú, arra nem vonatkozik alkotmányos védelem. A bizonyíthatóan hamis tényállítások nem állnak alkotmányos védelem alatt, márpedig az érintettnek a választási plakátról tett tényállításai egyértelműen hamis tényállítások.

[26] Az érintett magatartásának öncélúságát, a választói akarat befolyásolására alkalmas, megtévesztő kampánytevékenységét megalapozza az is, hogy 2026. április 5-én közzétett egy videós Facebook-bejegyzést a plakátról, amelynek hamisított voltáról hivatalosan is tudomással bírt.

[27] Kifogásolta továbbá, hogy mind az OEVB határozat, mind az NVB határozat figyelmen kívül hagyta a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontja szerinti indokolási kötelezettséget, ugyanis azok csak részben mutatták be a tényállást és az annak alapjául szolgáló bizonyítékokat, az általa felajánlott bizonyítást és a mellőzés indokait, továbbá a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket már nem tartalmazzák.

[28] Érvei részletes kifejtésével felsorolta, hogy miben nyilvánul meg az OEVB határozat tekintetében az indokolási kötelezettség megsértése. Az NVB pedig nem mutatta be annak indokait, hogy miért minősítette a Facebook-bejegyzéseket politikai véleménynyilvánításnak, és hogy mely okból vetette el a fellebbezése [20]-[24] bekezdéseiben előadott azon érveit, amelyekben részletesen kifejtette, hogy azok valójában rosszhiszemű tényállítások, céljuk a jelölt választási kampányban való lejáratása.

[29] A felülvizsgálati kérelméhez csatolta 3 videós Facebook-bejegyzés szövegének szó szerinti leiratát és 2 fényképes Facebook-bejegyzés szövegét.

[30] Az érintett a Kúria felhívására a felülvizsgálati kérelemre nyilatkozatot nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem nem alapos.

[32] A kérelmező érintettsége körében kétség nem merült fel, azt a Kúria a Ve. 222. § (1) bekezdése alapján elfogadta. A kérelmező a Ve. 224. § (2) bekezdésében biztosított törvényi határidőben, ügyvéd útján nyújtotta be a bírósági felülvizsgálati kérelmet, továbbá annak tartalma megfelel a Ve. 224. § (3) bekezdésében rögzített követelményeknek, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálta el.

[33] A Kúria jogszerűségi felülvizsgálatot végez, azt kell megítélnie, hogy a választási szerv támadott határozata sérti-e a bírósági felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket. A jelen bírósági jogorvoslatot megelőző eljárás kétfokú volt; az OEVB a kifogást bírálta el, a fellebbezés alapján pedig az NVB a Ve. 231. § (4) bekezdése szerint az OEVB határozat jogszerűségéről döntött. A Kúria a felülvizsgálat eljárásban tehát nem a kifogást vagy a fellebbezést bírálja el, hanem az NVB határozatának jogszerűségéről határoz.

[34] A Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a bírósági felülvizsgálati kérelmet jogszabálysértésre hivatkozással lehet benyújtani. Ez határozza meg a bírósági felülvizsgálat terjedelmét, kereteit.

[35] Mindennek azért van különös jelentősége, mert a kérelmezőnek azt kellett bizonyítania, hogy az általa támadott NVB határozat jogszabálysértő. Az OEVB azért utasította el az érintett magatartásával szemben előterjesztett kifogást, mert - álláspontja szerint - nem volt bizonyított, hogy az érintett tudatában volt annak, miszerint a plakátok hamisítottak. Ehhez képest az NVB a kifogást elutasító rendelkezés helybenhagyását azzal indokolta, hogy azért nem sérültek az érintett által közzétett Facebook-bejegyzések során a választási alapelvek, mert az érintett politikai véleményként osztotta meg a kifogásolt tartalmakat egy választási kampányban. Az NVB tehát – az OEVB érvelésével szemben – teljesen új indokra alapította a döntését. Ezért a kérelmezőnek az NVB ezen más alapokon nyugvó döntésének jogszabálysértő voltát kellett állítania, bizonyítania. Így mindaz, amit a kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmében az OEVB határozattal szemben előadott, az NVB határozat jogszerűsége szempontjából nem értelmezhető, irreleváns, azt a Kúriának figyelmen kívül kellett hagynia.

[36] A kérelmező által jogszabálysértésként hivatkozott Ve. 43. § (1) bekezdése értelmében a választási bizottság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján tisztázza a döntéshozatalhoz szükséges tényállást. A (4) bekezdés szerint a választási bizottság vagy a választási iroda által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. Az (5) bekezdés kimondja, hogy a választási bizottság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást. A Ve. 218. § (1) bekezdése alapján a választási bizottság a kifogásról a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

[37] A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmében utalt arra, hogy a következetes joggyakorlat megkülönbözteti az alkotmányos védelem alatt álló értékítéletet (véleményt) és az ilyen védelemben nem részesülő, alapvető jogsérelmet megvalósító hamis tényállítást. Azt azonban nem mutatta be, hogy mindez az NVB határozat mely bekezdésével és milyen összefüggésben áll, továbbá, miként igazolja, hogy a határozat jogszabálysértő. Az NVB határozatában ugyanis maga is megtette ezt az elhatárolást, ugyanakkor a kérelmező elmulasztotta annak kifejtését, hogy az NVB általi különbségtétel miért áll ellentétben a felhívott alkotmánybírósági és kúriai joggyakorlattal, illetve az miért jogszabálysértő. A kérelmező előadása az általánosság szintjén maradt, azt az NVB határozatra vonatkoztatva nem egyediesítette.

[38] A Ve. hivatkozott rendelkezései önmagukban azért nem támasztják alá a kérelmező állítását, mert az NVB – a határozatban foglaltak szerint – a bizonyítékok értékelése eredményeként, a konkrét közlés körülményeinek, tárgyának és céljának figyelembevételével jutott arra a következtetésre, hogy a választási kampány során közzétett internetes tartalmak véleménynyilvánításnak és nem tényállításnak minősülnek. Ezekkel szemben a kérelmező érdemi előadást nem tett, az NVB indokait nem cáfolta. Még azt sem fejtette ki, hogy az NVB határozat mely pontja, az általa hivatkozott jogszabálysértések közül konkrétan melyik jogszabályba ütközik és mi okból.

[39] A Ve. 43. § (4) bekezdés megsértésére hivatkozással alaptalanul állította a kérelmező, miszerint az NVB figyelmen kívül hagyta a tényállás megállapítása során, hogy a jelölt az ő jelöltje. Ezt az NVB határozat tényként vette figyelembe. Azt is tévesen állította a kérelmező, hogy az olyan kampányszerű, amely ettől eltérő tartalmat hordoz, az automatikusan hamis tényállításnak minősül. Minden esetben egyedileg kell értékelni, hogy egy adott tartalom a választási kampányban politikai véleménynek vagy hamis tényállításnak minősül. Az értékelés eredményeként az NVB arra a következtetésre jutott, hogy az érintett politikai véleményként osztotta meg a tartalmakat egy választási kampányban.

[40] A bírósági jogorvoslat során az NVB határozatban foglaltakkal szemben a kérelmezőt terhelte annak bizonyítása, hogy a kifogásolt tartalom nem politikai vélemény, hanem hamis tényállítás. Az OEVB 2026. április 1-jén meghozott nyilvános határozatából vált mindenki számára, így az érintett számára is kétséget kizáróan bizonyítottá, hogy „átmatricázással” a plakát hamisítása valósult meg. Az OEVB határozatnak a plakáthamisításra vonatkozó megállapítása nem volt alkalmas a kérelmezői állítás igazolására, mivel az nem hat vissza a kifogásolt közlések, a Facebook-bejegyzések közzétételének időpontjára.

[41] A Ve. 228. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a választási bizottság határozatának jogszerűségét a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. Ebből következően az NVB határozat meghozatalát követő napon, 2026. április 5. napján az érintett által közzétett új, videós Facebook-bejegyzés tartalma az NVB határozat jogszerűségét szintén nem érinthette, utólag nem tehetette azt jogszabálysértővé.

[42] A kérelmező csatolta ugyan a felülvizsgálati kérelem alátámasztására az érintett által közzétett 3 videós Facebook-bejegyzés szövegének szó szerinti leiratát és 2 fényképes Facebook-bejegyzés szövegét, azonban az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem emelt ki azokból egyetlen olyan részt sem, amely igazolja az állítását. Azért lett volna fontos annak bemutatása, hogy a kifogásolt tartalom miért nem véleménynyilvánítás, hanem hamis tényállítás, mert a kérelmező nem vonta kétségbe az NVB határozat azon elemét, miszerint a véleménynyilvánítás tényállítással összekapcsolódva is megvalósulhat. Ezen kívül a csatolt mellékletekben többek között olyan célzások, sejtetések találhatók, mint például: „Akkor ezek szerint igaz volt a pletyka. Ráadásul ilyen hivatalos tiszás plakátnak tűnik” (2. számú melléklet), „Hát tiszás plakátnak tűnik. (...) Hivatalos tiszásnak tűnik” (3. számú melléklet). Ezek a közlések éppen a kérelmező állításának cáfolatára lehetnének alkalmasak.

[43] A fentiekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a kérelmező nem tudta bizonyítani a bírósági jogorvoslat során, hogy a Facebook-bejegyzésekben közzétartalom nem egy politikai vélemény, hanem hamis tényállítás. Mivel a kérelmező nem tudta megdönteni az NVB megállapítását, így a kifogásolt tartalom a politikai véleménynyilvánítás körében maradt.

[44] A Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontja kimondja, hogy a választási bizottság papír alapú okiratba foglalt határozata tartalmazza az indokolásban a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat [da) alpont], a felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait [db) alpont], a mérlegelési jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket [dc) alpont], azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a választási bizottság a határozatot hozta [dd) alpont].

[45] Az NVB a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontja szerinti indokolási kötelezettségének eleget tett, mert részletesen – terjedelmes alkotmánybírósági és kúriai joggyakorlatra hivatkozással – kifejtette, hogy miért nem tényállásnak, hanem választási kampányban kifejtett politikai véleménynek tekinti a közzétett tartalmakat. Az, hogy az NVB határozat indokolásban foglaltakkal a kérelmező nem ért egyet, még nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését.

[46] A kérelmező sérelmezte, hogy az NVB indokolás nélkül elvetette a fellebbezése [20]-[24] bekezdéseiben előadott érveit. A Kúria azonban rámutat arra, hogy a 3 pontból álló fellebbezés [20]-[24] bekezdéseket nem tartalmazott, így nem volt megállapítható még az sem, hogy minek a figyelembevételét hiányolta a kérelmező. Pusztán állítása nem igazolja, hogy az NVB megszegte indokolási kötelezettségét.

[47] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az NVB határozat nem jogszabálysértő a bírósági felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból, ezért azt a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[48] *Ha a megelőző eljárás kétfokú volt, akkor a kérelmezőnek nem az elsőfokú, hanem a másodfokú választási szerv határozatával szemben kell előadnia a jogsérelmeit.*

[49] *A bizonyítási kötelezettség a kérelmezőt terheli mind a választási bizottság, mind a Kúria előtti eljárásban, a sikertelen bizonyítás következményeit a kérelmezőnek kell viselnie.*

Záró rész

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Ve. 229. § (2) bekezdése alapján nemperes eljárásban öt hivatásos bíróból álló tanácsban határozott.

[51] A kérelmező illetékmentességéről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot nem terjesztett elő, ezért az Itv. 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott mértékű illeték megfizetésére a Ve. 228. § (2) bekezdése, valamint a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (1) bekezdésében foglaltak szerint köteles, melyet az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlára kell megfizetnie. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességére az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó, az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[52] A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. április 11.

Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina s.k.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit s.k.
bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.
bíró

Kúria

9

VI.Kvk.39.100/2026/4

A kiadmány hitelül:

tisztviselő